

Phù Vân

(Ý Gv. 1: 2-11)

Lm. Xuân Đường, CSsR

1. Phù vân nổi phù vân thời gian cứ xoay vần. Người
2. Bình minh đến rồi đi hoàng hôn cũng xa dần. Trần
3. Đời ta kiếp phù dung nở hoa cũng mau tàn. Người

đi người lại đến đời xa đời sẽ nổi. Ngày qua rồi ngày
gian dù lao tác lợi danh rồi cũng hết. Dòng sông từ muôn
quên người lại nhớ trần gian là bến đỗ. Dòng sông bồi phù

tối trời đất mãi vẫn xoay. Nhân thế dẫu tàn phai tình
lối biển lớn chảy về xuôi. Trong Chúa con nghỉ ngơi bình
sa tình mến sẽ trở hoa. Nhân thế dẫu vụt qua tình

yêu mãi đông đây. vời. ĐK: Phù vân dẫu đời phù vân cho
an phút tuyệt vời. hòa.
yêu vẫn chan

con bác ái hiền tâm. Dù cho nhân thế nhiều nghi nan sang

hèn về chung một lối. Nguyễn dâng câu hát tình tri ân cho

con say mến nguồn ơn thiêng. Dù cho kiếp sống đầy

truyền chuyên phù vân vẫn nên tình vô biên.